

conti senza l' —, gli convien farli due volte, tko pravi račun bez krćmara, valja da računa dvostruko, ne valja praviti ražanj bez zeca.

oste, f. (arc.) vojska; (arc.) gosti. || m. (arc.) neprijatelj (u ratu).

osteggiare (*osteggio, -gi*), v. a. navaliti na; protiviti se, pobijati (dokaze), savladavati (teškoće); suzbijati.

ostello, m. svratište, gostaonica; stan; boravište.

ostendere (*ostendo*), v. a. (lett.) kazati, pokazati.

ostensibile, ag. očevidan, očigledan; jasan; vidljiv, pokažljiv; *rendere* —, pokazati, iznijeti na vidjelo, na ogled; è —, može se vidjeti.

ostensibilmente, av. javno, očigledno, na očigled.

ostensione, f. pokazivanje.

ostensorio (-ōri), m. (eccl.) pokaznica, ostenzorij; (gr.-or.) putir.

ostentamento, m. (lett.) hvalisanje, razmetanje.

ostentare (*ostento*), v. a. ponositi se, hvalisati se čim; hvastati se.

ostentativo, ag. razmetljiv, hvalisav.

ostentatore, ag. razmetljiv, hvalisav. || m. hvastalac, hvališa.

ostentazione, f. V. ostentamento.

osteologia, f. (anat.) osteologija, nauka o kostima.

osteria, f. krčma, birtija, mehana; (albergo modèsto) gostaonica.

ostessa, f. krčmarica, krčmarka; gostaoničarka.

ostetrica (-che), f. (med.) primalja, babica.

ostetricia, f. (med.) primaljstvo; vještina porađanja.

ostētrico (-ci), m. liječnik, koji pomaže ženama pri porođaju. || ag. primaljski.

ostia, f. (vittima) životinja, koja se prinosi na žrtvu, žrtva (kod Jevreja); (da messa) hostija, oblanta; (da comunione) čestica, oblatica, brašnace; (gr.-or.) nafora, poskura; — *consecrata*, Tijelo Božje, presv. Tijelo Isusovo; (da suggellare) oblatka.

ostiario (-āri), m. (archeol. e eccl.) vratar.

ostico (-ci), ag. (lett.) opor, oporit; kiseo, trpak, uporan; neprijatan; čudan.

ostile, ag. neprijateljski; zloban.

ostilità, f. neprijateljstvo; cominciare le —, započeti neprijateljstva.

ostilmemente, av. neprijateljski; zlobno.

ostinarsi, v. r. uzjoguniti se, ostati, postati uporan, tvrdoglav; ne htjeti popustiti; — a negare, ad affermare, sve jednako nijekati, potvrđivati. || *Sinón.*: incaparsi, incocciarsi, incaponirsi, intestarsi, ficcarsi in těsta.

ostinatezza, f. upornost, jogunstvo, tvrdoglavstvo, jogunluk, tvrdokornost.

ostinato, ag. jogunast, tvrdoglav, uporan; (di spirito) tvrdokoran; male —, okorna bolest; star sull' —, tvrdokorno se oprijeti, opirati; *divenir* —, tvrdoglaviti. || m. tvrdoglavac, jogunica. || *Sinón.*: testardo, incaponito, caparbio, protérvo, pervicace, pertinace, capacciòlo.

ostinazione, f. V. ostinatezza.

ostolare (*óstolo*), v. n. (p. u.) pojhlepo željeti.

ostracismo, m. (stòr.) ostracizam (atenški zakon kojim se je osudivalo na desetogodišnji progone one građane koji bi postali sumnjivi da u vlastitu korist kane izmijeniti republik. ustanove).

ostrica (-che), f. kamenica, oštriga.

ostreicultura, f. gajenje kamenica.

ostro, m. (lett.) purpur, grimiz, skrletna boja; (stoffa) purpur, skrlet; (poët. austro, věnto) silovit južni i jugoistočni vjetar.

ostrogòto, ag. istočno gotski; barski, divljački, neotesan. || m. istočni Got; (fig.) varvarin, divlji, neotesan čovjek.

ostruire (*ostruisco, -sci*), v. a. zaprijeti, zakrčiti, zakrčivati; (med.) zatvoriti.

ostruktivo, ag. (med.) zatvarajući.

ostruzione, f. (med.) zatvor; (della gola) zagušenje; zakrčenje; opstrukcija, sprečavanje, odugovlačenje rada (u parlamentu, na skupštinama i sl.).

ostruzionismo, m. (polit.) opstrukcionizam, sprečavanje, odugovlačenje rada (u parlamentu, na skupštinama i sl.).

otalgia, f. (pat.) uhobolja.

Otello, m. Otelo; (agr.) otelo (vrsta loza); *geloso come* —, ljubomoran kao tigar.

otite, f. (pat.) zaoaljenje, upala uha.